

РЕШЕНИЕ

№ 5014

гр. София, 28.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Вяра Русева

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **5554** по описа за **2020** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208- чл. 228 от Административно- процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Комисия за регулиране на съобщенията срещу съдебно решение от 20.04.2020 г. по НАХД № 11141/ 2019 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 20 състав с което е отменено наказателно постановление /НП/ № 77 от 7.06.2019г., издадено от Председател на КРС с което за извършено нарушение на чл. 326 от ЗЕС във връзка с чл.45 ал.2 във вр. с чл.43, ал.3 от Общите изисквания на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 (три хиляди) лева.

Касаторът излага доводи за допуснати процесуални нарушения.Твърди неприложимост на чл.28 от ЗАНН.Съдът бил длъжен да събере доказателства, че пълномощници на дружеството са били търсени с покана за явяване за съставяне на АУАН. Сочи, че не било предвидено мотивиране основателността на възражението. Моли да се отмени решението и потвърди НП.

Ответникът, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли

да се остави в сила решението.

Представителят на Софийска Градска Прокуратура излага становище за неоснователност на жалбата и моли за оставяне в сила на въззивното решение.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По силата на препращащата норма на чл. 63 ал. 1 от ЗАНН жалбата е подадена в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, при спазване изискванията на АПК относно касационното обжалване, от лице с активна процесуална легитимация, пред надлежния съд, срещу решение от категорията на чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което същата е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно чл. 218 от АПК касационният съд обсъжда само посочените в жалбата пороци на решението, като за неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон следи и служебно.

За да отмени оспореното пред него НП, първостепенният съд е приел, че са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила тъй като АУАН е съставен в нарушение императивната разпоредба на чл.40 ал.2 от ЗАНН, тъй като нямало доказателства представители на [фирма] да са били търсени с покана за явяване за съставяне на АУАН, както и че АНО не е взел аргументирано становище по депозираното възражение.

Пред настоящата съдебна инстанция са представени покана за явяване за съставяне и връчване на АУАН, входяща в [фирма] на 15.04.2019г и констативен протокол № С-АГ-029 от 19.04.2019г. видно от който в посочения ден и час не се е явил представител на дружеството за съставяне на АУАН. Въззивната инстанция, като съд по същество- по фактите и правото- е била длъжна да прояви процесуална активност в изпълнение на императивните си задължения по чл. 13, 14 и 107, ал.2 и ал.3 НПК, вр.чл.84 от ЗАНН и служебно да събере необходимите за доизясняване на делото доказателства, включително и посочените по-горе свързани с реда за съставянето и връчването на АУАН. /чл.40, ал.2 ЗАНН/. Неизпълнението на тези процесуални задължения е имало за последица решаване на делото при непълни доказателства и неизяснена фактическа обстановка. Липсата на обсъждане от СРС на материалната законосъобразност на НП пречатства възможността касационната инстанция да реши спора по същество и осъществи контрол относно правилното приложение на закона от районния съд - чл. 348, ал. 2 във връзка с ал. 1, т. 1 от НПК, предвид на установената в чл. 63, ал. 1, изр. 2-ро от ЗАНН двуинстанционност на делата, образувани по обжалвани НП. Въззивният съд е инстанция винаги по фактите и по съществото на спора и е задължен по силата на служебното начало да издири и да събере доказателства за изясняване на относимите към нарушението факти. Визираните процесуални пороци не могат да бъдат отстранени от касационната инстанция, която проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд, но не събира и не преценява доказателства, и не установява нови фактически положения.

С така изложените съображения, касационната инстанция намери наведеното касационно основание по чл.348, ал.1, т.2, вр.ал.3 НПК, вр.чл.63, ал.1 ЗАНН за осъществено, което обуславя отмяната на решението и връщането на делото за ново разглеждане от друг състав на СРС. При новото разглеждане на делото е длъжимо съдът да изложи мотиви за съответствието на санкционния акт с процесуалния закон, като съобрази представените доказателства пред касационната инстанция и съответствието с материалния закон.

Относно разноските: С оглед изхода на спора, на ответника по касация не се дължат разноски. Касаторът не претендира юриск.възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 222, ал. 2, т. 1 АПК във връзка с чл.63, ал.1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XII-и касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ съдебно решение от 20.04.2020 г. по НАХД № 11141/ 2019 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 20 състав

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: